

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 132.095 van 8 juni 2004

A. 78.932/XIII-729

In zake: **de gemeente Anderlecht,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS, advocaat,
Franklin Rooseveltlaan 84/3
1050 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 12 juni 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Anderlecht de nietigverklaring vordert van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 maart 1998, waarbij deze het Centraal Park en de tuin van het Erasmushuis te Anderlecht als landschappen op de bewaarijst plaatst;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State, opgemaakt op basis van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 16 december 2003, waarbij de neerlegging ter griffie van het dossier en het verslag wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, de laatste memorie van de verzoekende partij, en die van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2004, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 april 2004;

Gehoord het verslag van mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Chr. LEPINOIS, loco Mr. Ph. COENRAETS, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. M. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. De gemeente Anderlecht is eigenaar van het domein dat, op haar grondgebied, het Erasmushuis, het voorplein daarvan, de tuin die "de Pèchère-tuin" wordt genoemd, en het aangrenzende park of het "Centraal Park" omvat.

Volgens het gewestelijk bestemmingsplan ligt het domein in een parkgebied en gedeeltelijk in een gebied van culturele, historische of esthetische waarde of voor stadsverfraaiing. Volgens het gewestplan lag het in een groengebied en gedeeltelijk in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde (GCHEW), en volgens het gewestelijk ontwikkelingsplan van 3 maart 1995, in een groengebied en gedeeltelijk in een perimeter van culturele, historische of esthetische waarde of voor stadsverfraaiing (PCHEWS).

Op 15 mei 1918 schrijft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen aan het college van burgemeester en schepenen dat ze "een historisch huis gelegen te Anderlecht, een mooie herinnering aan het verleden, dat in de XVe eeuw de leefomgeving heeft uitgemaakt van de beroemde

filosoof Erasmus", ingedeeld heeft bij de derde klasse van de private burgerlijke gebouwen.

Bij een koninklijk besluit van 25 oktober 1938 wordt onder meer het Erasmushuis, Kapittelstraat nr. 31, kadastraal bekend afdeling A, nr. 828a, overeenkomstig de wet van 7 augustus 1931 op de bewaarlijst geplaatst wegens de archeologische, artistieke of historische waarde ervan.

2. Wellicht op 16 februari 1994 keurt de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het voorstel goed om de "omheinde tuin van het Erasmushuis" en de "Dillenssquare" als landschappen op de bewaarlijst te plaatsen.

Bij een besluit van 9 maart 1995 beslist de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de procedure aan te vatten om de "Dillenssquare en de tuin van het Erasmushuis, kadastraal bekend te Anderlecht, 1^e afdeling, sectie A, blad 3, percelen 832p3, 831m, 828af", wegens het esthetische en historische belang ervan op de bewaarlijst te plaatsen.

Artikel 1, tweede lid, van het besluit van 9 maart 1995 bepaalt het volgende: "de afbakening van het geheel wordt aangeduid op het plan bijgevoegd aan dit besluit". Op dat plan wordt het landschap zo afgebakend dat het tussen de Dorpsstraat, de Vaandelstraat, de Bruinstraat, de Formanoirstraat en de Dillenssquare ligt. De oppervlakte ervan bedraagt 1 hectare.

In artikel 2 van het besluit worden negen bijzondere behoudsvoorwaarden opgesomd. In de nota bij het besluit wordt een beknopte beschrijving gegeven van het landschap en de belangrijkheid ervan uiteengezet.

3. Het besluit van 9 maart 1995 is op een onbepaalde datum ter kennis van de gemeente gebracht, in haar hoedanigheid van eigenaar van het domein.

De schepen van monumenten en landschappen, die ondertekent "in opdracht", en de gemeentesecretaris, schrijven op 30 mei 1995 het volgende naar de dienst Monumenten en Landschappen:

" Wij hebben gemerkt dat de tekst van het besluit van 9 maart 1995, waarin besloten wordt de procedure te starten om de J. Dillenssquare en de tuin van het Erasmushuis als landschap op de bewaarlijst te plaatsen, niet in overeenstemming is met het plan dat bij dat besluit is gevoegd.

De Jef Dillenssquare ligt immers ter hoogte van de Formanoirstraat nr. 29 en de Bruinstraat.

Wij zijn van oordeel dat het besluit van 9 maart 1995 door die verschrijving nietig wordt".

4. Op 26 maart 1998 beslist de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het centraal park en de tuin van het Erasmushuis te Anderlecht wegens hun esthetische en historische belang als landschappen op de bewaarlijst te plaatsen.

Het besluit van 26 maart 1998, dat de bestreden handeling is, luidt als volgt:

" **BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT INSCHRIJVING OP DE BEWAARLIJST ALS LANDSCHAPPEN VAN HET CENTRAAL PARK EN DE TUIN VAN HET ERASMUSHUIS TE ANDERLECHT.**

De Brusselse Hoofdstedelijke regering,

Gelet op de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, inzonderheid de artikels 7§6 en 8;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 9 maart 1995 houdende instelling van de procedure tot inschrijving op de bewaarlijst als landschap van de Dillenssquare en de tuin van het Erasmushuis te Anderlecht;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van Anderlecht zich verheugt over dit voorstel maar opmerkt dat de naam Dillenssquare zou moeten worden vervangen door Centraal Park;

Op de voordracht van de Minister belast met Plaatselijke Besturen, Tewerkstelling, Huisvesting en Monumenten en Landschappen,

BESLUIT:

Artikel 1 - Worden ingeschreven op de bewaarlijst als landschappen, het Centraal park en de tuin van het Erasmushuis bekend ten kadaster te Anderlecht, le afdeling, sectie A, blad 3, percelen 832p³, 831m, 828a^f wegens hun historische en esthetische waarde, zoals nader bepaald in de bijlage van dit besluit.

De afbakening van het landschap wordt aangeduid op het plan bijgevoegd aan dit besluit.

Art. 2 - De bijzondere behoudsvoorwaarden zijn de volgende :

(...)

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT INSCHRIJVING OP DE BEWAARLIJST ALS LANDSCHAPPEN VAN HET CENTRAAL PARK EN DE TUIN VAN HET ERASMUSHUIS TE ANDERLECHT.

Ligging: deze aangrenzende landschappen worden afgebakend door de Bruinstraat, Vaandelstraat, Dorpsstraat en Formanoirstraat

Oppervlakte bij benadering : 1 ha

Beknopte beschrijving :

Centraal Park

Dit landschap is opmerkelijk voor zijn reliëf en voor de aanwezigheid van enkele interessante bomen zoals Amerikaanse eiken, essen alsook linden, waaronder een aantal opgebonden exemplaren aan weerszijden van een klein wandelpad te zien zijn. Tussen 1932 en 1935 kocht de gemeente de terreinen aan en liet er een park aanleggen.

Het park bezit een stenen brug over een kleine holle weg, wat een pittoresk effect creëert. Daarnaast telt het ook interessante landschappelijke elementen die weinig gebruikt worden in parken van dergelijke kleine omvang.

De tuin van het Erasmushuis

In de schaduw van de Sint-Pieter en Sint-Guidocollegiale ligt de tuin van het Erasmushuis, zo genoemd omdat Erasmus er in 1521 verbleven heeft.

De tuin, die heraangelegd werd door René PECHÈRE en E. JACQUEMOTTE, heeft de vorm van een kleine moestuin, vaag geïnspireerd op de gesloten middeleeuwse tuin met bloemperken en fonteinen en omgeven door een muur met brede openingen. De tuin telt vijftien vierkante perken voorzien van aromatische en sierplanten. Zo zijn er perken die aan de rand beplant zijn met tijm en melisse en in het midden met rozemarijn en stokrozen.

De openingen van de tuinmuur geven toegang tot een veel uitgestrekter gedeelte met een centrale boomgaard bestaande uit een tiental bomen. Behalve de gebruikelijke oude appel-, peren- en pruimensoorten vindt men er ook de minder vaak voorkomende kweeperenbomen en mispelaren. Rond deze boomgaard zijn grasperken aangelegd met hier en daar enkele interessante boomgroepen van linden, essen en esdoornen langs de opmerkelijke omheiningmuur.

Waarde van het goed volgens de maatstaven bepaald in artikel 2, 1° van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed:

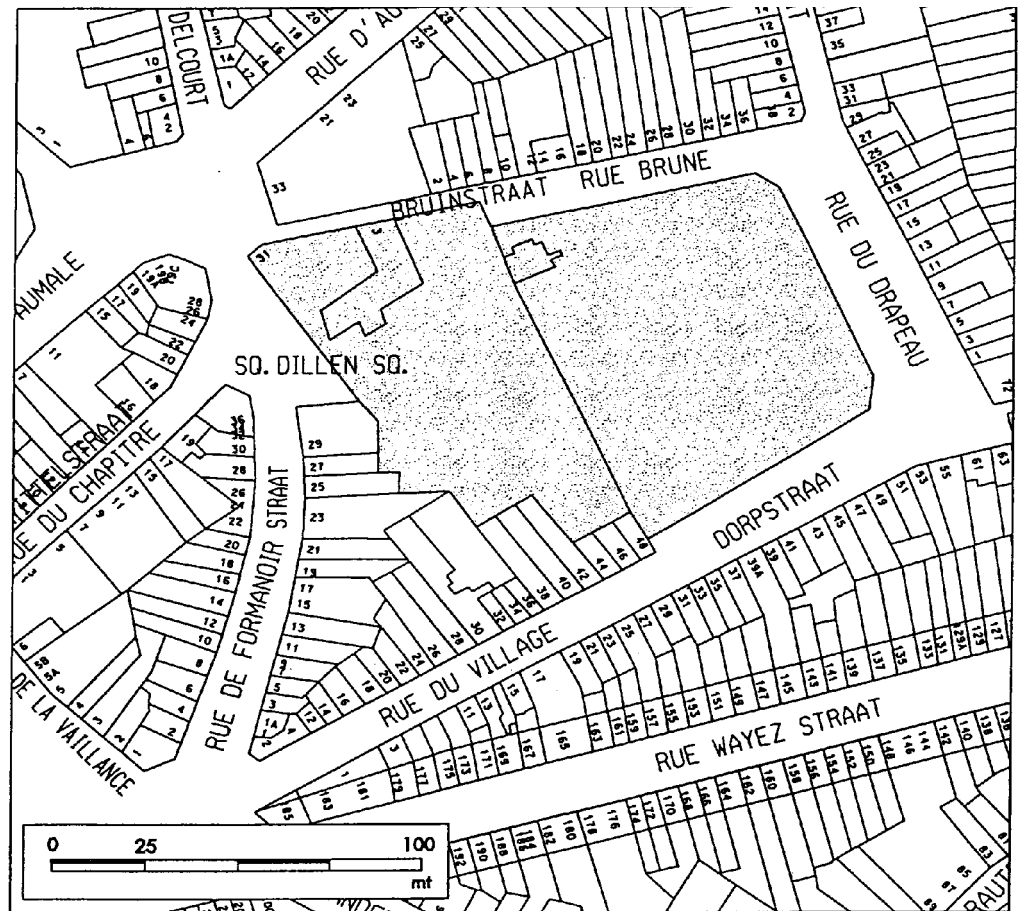
De historische waarde ligt in het feit dat het geheel, gevormd door het Erasmushuis met zijn omringende tuinen, een uitzonderlijke getuige is. De compositie van de tuin past bij de stijl van het gebouw en de vrije interpretatie van een 16de-eeuwse tuin onderstreept het historisch belang van de plaats.

De esthetische waarde ligt in de hoogstaande kwaliteit van de onderdelen van het landschap, in de aangename, rustgevende sfeer en in de aanwezigheid van verschillende boomsoorten die van grote kwaliteit zijn, zowel de soorten zelf als hun groei (opgebonden lindebomen).

(...)

BIJLAGE II BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT INSCHRIJVING OP DE
BEWAARLIJST ALS LANDSCHAPPEN VAN HET CENTRAAL PARK EN
DE TUIN VAN HET ERASMUSHUIS TE ANDERLECHT.

Afbakening van het landschap

5. Het besluit van 26 maart 1998 is een eerste keer ter kennis van de gemeente gebracht op 15 april 1998, en een tweede keer op 5 juni 1998, de datum waarop daarvan ontvangst is gemeld.

Het is bij vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 september 1998 en op 17 april 1998 overgeschreven op het kantoor van bewaring der hypotheken.

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 7 en 8 van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, aan dwaling omtrent het recht en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handeling ertoe strekt de tuin van het Erasmushuis en het "Centraal Park" op de bewaarlijst te plaatsen en de beslissing om de procedure voor plaatsing op de bewaarlijst te starten, het Erasmushuis en de "Dillenssquare" betrof, terwijl die twee beslissingen hetzelfde onderwerp hadden moeten hebben om de verzoekende partij in staat te stellen met kennis van zaken

opmerkingen te maken, overeenkomstig artikel 7, § 4, van de ordonnantie; dat ze haar brief van 30 mei 1995 aanvoert, waarin ze de verwerende partij heeft gevraagd om die tegenstrijdigheid weg te werken en de procedure vervolgens over te doen, wat niet geschied is; dat ze aanvoert dat ze door de gemaakte fout, niet in staat is geweest haar opmerkingen te formuleren met kennis van het onderwerp van het voorstel tot plaatsing op de bewaarlijst, wat volgens haar de motivering van het bestreden besluit aantast; dat ze van oordeel is dat de vermeldingen op het afbakeningsplan gevoegd bij het besluit waarbij beslist wordt de procedure te starten om het goed op de bewaarlijst te plaatsen, niet door haar in aanmerking genomen hoefden te worden, aangezien het niet gaat om een bij de ordonnantie wettelijk vereist stuk, en het dus niet kan primeren op de vermeldingen in het besluit; dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord aanvoert dat het feit dat datgene wat op de bewaarlijst wordt geplaatst, uitgebreid wordt tot percelen die niet ter sprake komen in het besluit waarbij de procedure wordt opgestart, in strijd is met de geest en de tekst van de ordonnantie van 4 maart 1993, die de overheid verplicht haar bedoelingen om een goed op de bewaarlijst te plaatsen kenbaar te maken, om de eigenaar ervan de gelegenheid te bieden zijn opmerkingen te laten gelden, opmerkingen waarnaar de overheid moet informeren en die de eigenaar niet kan laten gelden indien het besluit waarbij de procedure in gang wordt gezet, niet de percelen vermeldt waarop die betrekking heeft; dat het volgens haar weinig belang heeft dat dezelfde kadastrale percelen genoemd worden in de twee beslissingen, aangezien in de beslissing om de procedure voor plaatsing op de bewaarlijst op te starten het onderwerp ervan niet duidelijk werd aangegeven, zodat de motivering van de later genomen beslissing tot plaatsing op de bewaarlijst daardoor onvermijdelijk is aangetast; dat ze haar brief van 30 mei 1995 in herinnering brengt en aanvoert dat de discrepantie die ze laakt onzekerheid in het leven roept omtrent de exacte afbakening van het onderwerp van het besluit waarbij de procedure om het landschap op de bewaarlijst te plaatsen, in gang gezet wordt; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie benadrukt dat ze, gelet op de discrepantie tussen het opschrift van het besluit waarbij de procedure tot plaatsing op de bewaarlijst opgestart wordt, en het onderwerp van laatstgenoemd besluit (aangeduid met de kadastrale percelen en op het plan dat bij het besluit is gevoegd), niet kon weten of de procedure tot plaatsing op de bewaarlijst de Dillenssquare dan wel het Centraal Park betrof; dat ze aanvoert dat ze, vermits daarover twijfel bestond, geen opmerkingen heeft gemaakt, maar wel de aandacht van de verwerende partij gevestigd heeft op de discrepantie; dat ze daaruit besluit dat er geen sprake kan zijn van een gewone verschrijving, aangezien die discrepantie bij haar verwarring heeft gezaaid; dat ze onderstreept dat die verwarring overigens in stand is gehouden doordat in het besluit van 9 maart 1995,

onder het opschrift beknopte beschrijving van het goed, verwezen wordt naar de "square";

Overwegende dat, krachtens artikel 7, § 3, derde lid, van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, de kennisgeving van de beslissing om de procedure voor plaatsing op de bewaarlijst op te starten, de volgende vermeldingen bevat:

- 1° een korte beschrijving alsmede de eventuele benaming van het goed;
- 2° de kadastrale aanduiding van het goed;
- 3° de waarde van het goed, volgens de maatstaven bepaald in artikel 2, 1°, van dezelfde ordonnantie;

Overwegende dat het voorstel tot plaatsing op de bewaarlijst dat aan de houders van zakelijke rechten wordt gericht precies moet zijn wat betreft de aanduiding van de percelen waarop de eventuele plaatsing op de bewaarlijst betrekking zal hebben en wat betreft de maatregelen tot beperking van de regels voor het uitoefenen van zakelijke rechten opdat de betrokkenen met volle kennis van zaken opmerkingen kunnen maken;

Overwegende dat de verzoekende partij in casu aan de kaak stelt dat de gevolgde administratieve procedure een discrepantie bevat tussen enerzijds het besluit waarbij die procedure wordt aangevat, voorzover daarin gewag wordt gemaakt van de "Dillenssquare" als eerste onderwerp van de voorgenomen bescherming, en anderzijds het bestreden besluit, waarbij de definitieve plaatsing op de bewaarlijst geschiedt, voorzover daarin sprake is van het "Centraal Park"; dat in artikel 1, eerste lid, van het besluit van 9 maart 1995 de kadastrale aanduidingen worden opgegeven van de percelen met betrekking tot welke de procedure voor de plaatsing op de bewaarlijst wordt aangevat; dat het om exact dezelfde percelen gaat als die welke bij het bestreden besluit op de bewaarlijst worden geplaatst; dat in artikel 1, tweede lid, van het besluit van 9 maart 1995 gepreciseerd wordt dat de grenzen van het landschap weergegeven worden op een plan dat daarbij is gevoegd; dat op dat plan duidelijk aangegeven wordt voor welke percelen de procedure tot plaatsing op de bewaarlijst aangevat wordt; dat het overeenstemt met het plan dat bij het bestreden besluit gaat, en hetzelfde landschap afbakt; dat, ook al wordt in artikel 7 van de ordonnantie van 4 maart 1993, in tegenstelling tot in artikel 8, § 1, tweede lid, ervan niet vereist dat bij het besluit waarbij de procedure tot plaatsing op de bewaarlijst wordt opgestart, een afbakeningsplan wordt gevoegd, niets eraan in de weg staat dat dat plan in aanmerking wordt genomen aangezien daarnaar

uitdrukkelijk wordt verwezen in het dictum van het besluit om de grenzen aan te geven van het landschap met betrekking tot hetwelk bij dat besluit beslist wordt de procedure op te starten; dat uit het bovenstaande blijkt dat bij het bestreden besluit geen ruimer gebied op de bewaarlijst is geplaatst dan dat waarvoor de procedure tot plaatsing op de bewaarlijst is opgestart;

Overwegende bovendien dat de eventuele foutieve benaming die in het besluit van 9 maart 1995 zou staan, doordat één van de twee delen van het betrokken domein daarin "Dillenssquare" wordt genoemd in plaats van "Centraal Park", een loutere verschrijving is die geen gevolgen heeft voor de wettigheid van dat besluit - en dus van de daaropvolgende procedure - en die de verzoekende partij zeker niet heeft kunnen misleiden omtrent de strekking van de beslissing, noch haar heeft kunnen beletten haar opmerkingen dienstig aan te voeren; dat voor het overige, het voorstel gevoegd bij het besluit van 9 maart 1995 een beknopte omschrijving bevat van het betrokken landschap, welke beschrijving (die onder meer melding maakt van de kleine dreef, de bruggeboog, de bomen, enz. en het heeft over een gebied begrensd door de Bruinstraat, de Vaandelstraat, de Dorpsstraat en de Formanoirstraat) geen twijfel kon laten bestaan voor de eigenaar wat betreft de percelen waarvoor de procedure werd opgestart, te meer daar het gaat om een gemeenteoverheid die haar grondgebied moet kennen; dat de stellers van de brief van 30 mei 1995 zich bijgevolg nergens op konden baseren om te besluiten dat het besluit van 9 maart 1995, ten gevolge van de fout die zij zelf een "verschrijving" noemen, "nietig" was; dat, integendeel, uit die gezamenlijke gegevens blijkt dat verzoekster geen opmerkingen heeft gemaakt als gevolg van een verschrijving die ze zelf gemakkelijk kon onderscheiden en waarmee ze rekening kon houden; dat het middel bijgevolg feitelijke grondslag mist, aangezien de twee besluiten wel hetzelfde onderwerp hebben;

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 2, 1°, en 8, van de ordonnantie van 4 maart 1993, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, schending van het algemene beginsel betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan machtsoverschrijding, voorzover de bestreden handeling steunt op een onaanvaardbare inhoudelijke en formele motivering, terwijl de beslissing tot het plaatsen op de bewaarlijst moet beantwoorden aan de vereisten inzake de motivering van individuele bestuurshandelingen en bijgevolg moet steunen op exacte en deugdelijke motieven; dat ze de vaagheid, de onjuistheid en het gebrek aan deugdelijkheid van de feitelijke motieven onderstreept waarop de bestreden handeling

gegrond is; dat ze aanvoert dat de beschrijving met betrekking tot het "Centraal Park" verscheidene holle frasen bevat, waardoor bij het gewone lezen van de tekst niet kan worden opgemaakt om welke redenen plaatsing op de bewaarlijst wenselijk is; dat ze aldus de stereotiepe formulering laakt met betrekking tot het beweerdelijk opmerkelijke karakter van het reliëf en van bomen, die niet vermeld worden in de brochure "Brussel, bomenstad" - zulk een motivering kan aangevoerd worden voor alle parken van het gewest -, en de vaagheid van de bewering dat het landschap interessante landschappelijke elementen omvat, zonder dat kan worden opgemaakt wat die landschapselementen zijn en in welk opzicht ze interessant zijn; dat ze erop wijst dat de overweging dat het college van burgemeester en schepenen van Anderlecht zich verheugt over dit voorstel maar opmerkt dat de naam Dillenssquare zou moeten worden vervangen door Centraal Park, onjuist is en in strijd met de brief van 30 mei 1995; dat ze in haar memorie van wederantwoord aanvoert dat de vermelding in de bestreden handeling die het standpunt van het college van burgemeester en schepenen weergeeft, de werkelijkheid verdraait en artikel 8, § 1, van de ordonnantie schendt, vermits de verwerende partij zich gebaseerd heeft op een verkeerde interpretatie van de door de verzoekende partij uitgedrukte wens, en bijgevolg op een verkeerde beoordeling van de feiten, en vermits in de motivering van de bestreden handeling niet naar behoren tegemoetgekomen is kunnen worden aan de opmerkingen van de eigenaar; dat ze herhaalt dat de motivering van de bestreden handeling vaag is, meer in het bijzonder wat betreft de beschrijving van het centraal park; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie opmerkt dat de verwerende partij het esthetische belang van het landschap in zijn geheel verantwoordt, zonder onderscheid te maken tussen het "centraal" park en de tuin van het Erasmushuis; dat bovendien het historische belang volgens haar kennelijk alleen de genoemde tuin betreft; dat ze voorts aanvoert dat het bijvoeglijk naamwoord opmerkelijk, dat zowel voor het reliëf als voor de bomen van het park wordt gebruikt, bijzonder vaag en onnauwkeurig is, dat ze van oordeel is dat het inzien van de stukken van het administratief dossier niet meer duidelijkheid kan bieden;

Overwegende dat artikel 8, § 1, eerste lid, van de ordonnantie van 4 maart 1993 luidt als volgt:

" Het besluit tot inschrijving op de bewaarlijst van een goed dat tot het onroerende erfgoed behoort, moet met redenen worden omkleed, om, in voorkomend geval, tegemoet te komen aan de opmerkingen van de eigenaar en moet de volgende gegevens bevatten :

1° een korte beschrijving alsook de eventuele benaming van het goed;

2° de kadastrale aanduiding van het goed;

3° de waarde van het goed, volgens de maatstaven bepaald in artikel 2, 1°;

Overwegende dat, in casu, in het bestreden besluit tegemoetgekomen is aan de enige opmerking van de gemeente, de eigenaar van de goederen die op de bewaarlijst zijn geplaatst, en die uitsluitend betrekking had op de benaming van het park dat grenst aan de tuin van het Erasmushuis; dat de vermelding "Dillenssquare" aldus vervangen is door "Centraal park"; dat bij het bestreden besluit een nota is gevoegd waarin enerzijds zowel een beschrijving van het "centraal" park als van de tuin van het Erasmushuis wordt gegeven, en anderzijds het historische en esthetische belang wordt uiteengezet dat rechtvaardigt dat die twee goederen, die het beschermde monument Erasmushuis omgeven, op de bewaarlijst worden geplaatst; dat die motivering deugdelijk en voldoende is, aangezien ze voldoet aan de vereisten van artikel 8, § 1, eerste lid, van de ordonnantie van 4 maart 1993, en ze geen holle frase of stereotiepe formulering is, maar de eigenaar in staat stelt, louter door het instrumentum te lezen, te begrijpen wat de concrete redenen zijn waarom de verwerende partij beslist heeft het park en de tuin van het Erasmushuis te beschermen; dat inzonderheid de beschrijving van het park beschouwd moet worden als voldoende ten aanzien van die bepaling, bij welke slechts een "korte" beschrijving van het goed wordt vereist; dat de motivering bevestigd en gestaafd wordt door de stukken van het administratief dossier, inzonderheid door het uittreksel uit het werk van J.-J. BOULANGER-FRANCAIS, Parcs et jardins de Bruxelles, JBF Diffusion, 1993, de historische analyse van de tuin van het Erasmushuismuseum, en de plannen en foto's die door de verwerende partij zijn overgelegd;

Overwegende daarentegen dat de verzoekende partij het belang van het goed tijdens het voorafgaande onderzoek niet betwist heeft; dat ze geen enkel stuk overlegt op grond waarvan dat belang in twijfel kan worden getrokken, met uitzondering van een inventaris van de opmerkelijke bomen; dat, wat dat betreft, in de nota gevoegd bij het bestreden besluit staat dat het park opmerkelijk is wegens onder meer de aanwezigheid van Amerikaanse eiken, essen en linden, die op hun beurt als interessant worden bestempeld; dat de verzoekende partij niet bewijst (bijvoorbeeld aan de hand van een reeks foto's) dat die boomsoorten niet in het park aanwezig zouden zijn, terwijl ze opduiken in de stukken die bij het administratief dossier zijn gevoegd;

Overwegende, bovendien, dat niet vereist is dat het landschap dat het belang vertoont dat vereist is bij artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931, daarenboven uniek is in zijn soort uit historisch, esthetisch en wetenschappelijk oogpunt;

Overwegende, ten slotte, dat in de aanhef van het bestreden besluit weliswaar ten onrechte staat dat het college van burgemeester en schepenen zich verheugt over het voorstel om het goed op de bewaarlijst te plaatsen, maar die fout de wettigheid van het besluit niet kan aantasten, aangezien niet blijkt dat tot plaatsing op de bewaarlijst zou zijn besloten omdat de gemeente zulks voorstelde, of het voorstel had goedgekeurd, dat de fout dus geen doorslaggevend motief betreft; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op acht juni tweeduizend vier door:

de Hr.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
de Hr.	DAOUT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS

M. HANOTIAU

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.